ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Δρχ. 183.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 92.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ ..... » 46.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Στερλίναι 17
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 8,5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ..... Δολλάρια 63

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς φύλλου 1068 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 = ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25-93 καὶ 25-94 | ΠΑΤΡΑΙ, Παρασκευὴ 23 Ἰανουαρίου 1948

Η Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΕΒΙΝ

Η ΡΩΣΣΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

«ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΝ ΝΑ ΠΑΙΖΗ ΤΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΦΩΤΙΑΝ»

ΟΙ ΒΟΡΕΙΟΙ ΓΕΙΤΟΝΕΣ ΤΗ ΠΡΟΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΝΑ ΔΙΑΠΡΑΞΟΥΝ ΧΟΝΔΡΟΕΙΔΕΣ ΟΛΙΣΘΗΜΑ - "ΤΟΙΟΥΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΦΕΡΟΥΝ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΕΙΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΑΣ ΟΠΟΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΙ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ ΝΑ ΑΠΟΦΥΓΟΥΝ,, - ΣΤΕΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ - Η Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ ΕΧΕΙ ΣΥΝΗΘΙΣΕΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΠΕΙΛΑΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΗ ΝΑ ΤΑΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ

ΕΤΕΘΗ ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΔΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. ὑπ.).— Κατὰ τὴν διάρκειαν βαρυσημάντου λόγου, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ.Μπέβιν εἶπε: «Πιστεύω ὅτι ἐπῆλθεν ἤδη ὁ καιρὸς διὰ τὴν παγίωσιν τῆς ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ καταστάσεως», ἀκολούθως δὲ ἀνήγγειλεν ὅτι τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς ταύτην ἐγένετο ἤδη, κατόπιν τῆς ἐνάρξεως μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἀφ' ἑνὸς καὶ Βελγίου, Ὀλλανδίας καὶ Λουξεμβούργου, ἀφ' ἑτέρου, συνομιλιῶν ἀποβλεπουσῶν «εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τρόπων καὶ μεθόδων πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν σχέσεών μας». Ἀφοῦ ἐδήλωσεν ὅτι εἰς τὴν κίνησιν ταύτην ἐνδέχεται νὰ συμμετάσχουν ἡ Ἰταλία καὶ ἄλλαι ἱστορικαὶ χῶραι τῆς Εὐρώπης, ὁ κ. Μπέβιν προειδοποίησε τὴν Ρωσσίαν, ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνον εἰς τὰς διεθνεῖς ὑποθέσεις τὸ νὰ «παίζῃ τις μὲ τὴν φωτιάν» καὶ εἶπεν: «Οὐδεμία τῶν ἐνεργειῶν, εἰς τὰς ὁποίας προβαίνει σήμερον ἡ Κυβέρνησις, στρέφεται ἐναντίον τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἢ οἱασδήποτε ἄλλης χώρας, πλὴν ὅμως δικαιούμεθα ἀπολύτως νὰ ὀργανώσωμεν τοὺς συγγενεῖς πρὸς ἡμᾶς λαοὺς τῆς Δύσεως, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον οἱ ἄλλοι ὠργάνωσαν τοὺς ὁμαίμους των ἐν τῇ Ἀνατολῇ».

****

ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ

Ὁ κ. Μπέβιν εἰς τὸν λόγον του εἶπε: «Πιστεύω ὅτι ἐπέστη ἡ στιγμὴ ὅπως παγιώσωμεν τὴν ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ κατάστασιν. Δὲν προτείνομεν βεβαίως τὴν στιγμὴν αὐτὴν, μίαν ἐπίσημον πολιτικὴν ἕνωσιν μετὰ τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ τασσόμεθα ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς στενωτέρας ἑνότητος μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν μας. Ἐπῆλθεν ἤδη ὁ καιρὸς ὅπως ἀναπτύξωμεν τὰς σχέσεις μας μὲ τὰς χώρας ποὺ ἀποτελοῦν τὴν Μπενελούξ καὶ πρόκειται νὰ ἀρχίσωμεν τὴν διεξαγωγὴν συνομιλιῶν μετὰ τῶν χωρῶν αὐτῶν, ἐν ἀπολύτῳ ὁμοφωνίᾳ καὶ συνεργασίᾳ μὲ τοὺς Γάλλους συμμάχους μας. Εἰς τοὺς ἐν Χάγῃ, Βρυξέλλαις καὶ Λουξεμβούργῳ ἀντιπροσώπους μας ἐδόθησαν χθὲς ὁδηγίαι ὅπως συνεργαζόμενοι μετὰ τῶν Γάλλων συναδέλφων των, προτείνουν τὴν ἔναρξιν τῶν συνομιλιῶν αὐτῶν. Ἐλπίζω ὅτι θὰ καταστῇ συντόμως δυνατὴ ἡ ὑπογραφὴ συνθηκῶν μετὰ τῶν χωρῶν τῆς Μπενελούξ ὥστε ὁμοῦ μετὰ τῆς Γαλλίας νὰ δημιουργηθῇ εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην εἰς σημαντικὸς πυρήν.

****

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ

Ἐπιβάλλεται ὅμως νὰ ὑπερβῶμεν τὸν κύκλον τῶν ἀμέσων γειτόνων μας. Πρὸς τοῦτο θὰ πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσωμεν καὶ τὴν συμμετοχὴν τῆς «νέας Ἰταλίας», ἡ ὁποία θὰ εἶναι ἐξ ἴσου σημαντικὴ μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης».

Ἐξαίρων τὴν σύντονον καὶ ἀποτελεσματικὴν συνεργασίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀντιπροσώπων καὶ τονίζων τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ πνεύματος τούτου ὁ κ.Μπέβιν ἐσυνέχισεν: «Ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω ὅτι δὲν ἐνδιαφέρομαι διὰ τὴν Εὐρώπην μόνον ὡς γεωγραφικὴν ἔννοιαν. Ἡ Εὐρώπη ἔχει ἐκτείνει τὴν ἐπιρροήν της εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Οὔτω ἐὰν στρέψωμεν τὰ βλέμματά μας πρὸς τὴν Ἀφρικὴν θὰ διαπιστώσωμεν ὅτι διαμοιραζόμεθα βαρυτάτας εὐθύνας καὶ ὑποχρεώσεις, μὲ τὴν Νότιον Ἀφρικήν, τὸ Βέλγιον καὶ τὴν Πορτογαλίαν, τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει εἰς ὅλα τὰ ὑπερπόντια ἐδάφη εἰδικότερον δὲ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀσίαν, ὅπου οἱ Ὀλλανδοὶ ἔχουν ἄμεσα καὶ ζωτικὰ συμφέροντα».

Ὁ κ. Μπέβιν ἀκολούθως ἐτόνισεν ὅτι ἡ ὀργάνωσις τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ οἰκονομικῶς, γεγονὸς ὅπερ ἐπιβάλλει τὴν στενωτέραν, δυνατὴν συνεργασίαν μὲ τὴν Κοινοπολιτείαν καὶ τὰς ὑπερποντίους κτήσεις ὅλων τῶν χωρῶν, διότι αἱ κτήσεις αὗται εἶναι ἐν εὐρείᾳ κλίμακι παραγωγικαὶ καὶ ἐπιδεκτικαὶ μεγάλης ἀναπτύξεως καὶ προόδου, καὶ διότι οἱ ἀπεριόριστοι πόροι των δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν πρὸς ὄφελος ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν γηγενῶν. Ὁ κ. Μπέβιν παρετήρησεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἐπέλθῃ σύγκρουσις ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ μὲ τὰς ἄλλας δύο Μεγάλας Δυνάμεις— τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Ρωσσίαν —αἱ ὁποῖαι ἔχουν τεραστίους καὶ ἀπεριορίστους πόρους.

«Εἶναι ἀπαραίτητον,, εἶπεν ἐὰν θέλωμεν, ὅπως ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη ἐπιτύχῃ τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν της καὶ ἀποτελέσῃ ἰσυρροπημένον παγκόσμιον παράγοντα, νὰ ἀναπτυχθοῦν οἱ πόροι αὐτοί, νὰ τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσιν ὅλων καὶ νὰ ἀνταλλάσσωνται μεταξύ των, κατὰ τὸν ὀρθὸν καὶ δίκαιον τρόπον».

Ὁ Βρετανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τονίζων ὅτι αἱ ὑπὸ τὴν Βρετανικὴν αἰγίδα κτήσεις ἀναπτύσσονται οἰκονομικῶς, ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ αἱ λοιπαὶ Εὐρωπαϊκαὶ χῶραι θὰ πράξουν τὸ αὐτὸ διὰ τὰς ἰδικάς των κτήσεις, οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ συγκέντρωσις ἀνυπολογίστων πόρων πρὸς διοχέτευσιν εἰς τὴν Εὐρώπην, τὴν Μέσην Ἀνατολήν, τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Ἄπω Ἀνατολήν. «Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, εἶπε, θὰ πρόκειται περὶ μιᾶς ἀποκλειστικῆς καὶ ἐγωϊστικῆς προσπαθείας ἀλλὰ τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ μὲ τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν ὅπως καταστῇ ὁ κόσμος ὁλόκληρος πλουσιώτερος καὶ ἀσφαλέστερος».

****

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ

Ἀναφερόμενος εἰς τὰς μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας σχέσεις ὁ κ. Μπέβιν ἐδήλωσεν:

«Ἀπεκαλύφθη ὅτι ἀπὸ μέρους τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἀσκεῖται πολιτικὴ χρησιμοποιήσεως παντὸς εἰς τὴν διάθεσίν της μέσου διὰ νὰ ἐπιβληθῇ κομμουνιστικὸς ἔλεγχος ἐπὶ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ἡ πολιτικὴ δὲ αὕτη ἐμφανίζεται ἤδη ἐφαρμοζομένη καὶ εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὀλίγον ἐνδιαφέρει τῶς θὰ ἐπιτύχωμεν τὸν κατευνασμὸν ἢ πῶς θὰ προσπαθήσωμεν νὰ καταλήξωμεν εἰς συμφωνίας. Κατέστη ἀπολύτως σαφές, νομίζω, ὅτι ἡ κομμουνιστικὴ διείσδυσις προχωρεῖ ἀκατασχέτως εἰς πᾶσαν χώραν. Εἴδομεν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ παιγνιδίου εἰς τὴν Πολωνίαν, τὴν Βουλγαρίαν, τὴν Οὐγγαρίαν, καὶ προσφάτως ἀκόμη εἰς τὴν Ρουμανίαν. Ἐκ πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας κατέχομεν προκύπτει ἀνενδοιάστως ὅτι καὶ ἄλλαι ἀπόπειραι ἐνδέχεται νὰ γίνουν ἀλλαχοῦ. Σημειωτέον ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ζητήματος ἀφορῶντος ἁπλῶς καὶ μόνον τὴν ὀργάνωσιν τῆς Πολωνίας ἢ οἱασδήποτε ἄλλης χώρας, ἀλλὰ περὶ ἐπιδιώξεως ὑπαγωγῆς ὁλοκλήρου τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας, τῆς ὁποίας ἐκ τοῦ λόγου τούτου τὰ τύνορα προωθήθησαν οὐσιαστικῶς μέχρι τοῦ Στετίνου, τοῦ Ἔλβα καὶ τῆς Τεργέστης.

****

ΤΑ ΡΩΣΣΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ὡς προκύπτει ἤδη, παρὰ ταῦτα, δὲν φαίνεται ἱκανοποιημένη μὲ τὴν τεραστίαν αὐτὴν ἐπέκτασιν. Οὕτω, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιστεύθη ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Μεγάλη Βρεττανία θὰ κατελαμβάνοντο ἀπὸ κόπωσιν καὶ ἀπογοήτευσιν καὶ ὅτι θὰ καθίστατο ἀργότερον δυνατὴ ἄνευ κινδύνου ἀναγνώρισις τῆς αὐτοκαλουμένης «Κυβερνήσεως» τῶν κομμουνιστῶν στασιαστῶν. Ἀκολούθως θὰ ἐπεβάλλετο ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος μία ἀμιγὴς κομμουνιστικὴ κυβέρνησις καὶ ἡ χώρα αὕτη θὰ ἐνσωματοῦτο εἰς τὸ Σοβιετικὸν σύστημα κομμουνισμοῦ μαζὶ μὲ τὰς λοιπάς. Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι σήμερον ποίου εἴδους νομίμως ἐκλεγεῖσα κυβέρνησις εὑρίσκεται ἐν τῇ ἀρχῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ τὸ νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν ὅτι σημειοῦται ἐκεῖ μία πείσμων συνεχὼς ἐπαναλαμβανομένη ἀπόπειρα διὰ νὰ ἐνταχθῇ ἡ χώρα αὕτη εἰς τὴν Σοβιετικὴν τροχιάν. Πρόκειται περὶ μιᾶς σοβαρωτάτης ἀποφάσεως καὶ μιᾶς κλασικῆς περιπτώσεως ἀσκήσεως δυναμικῆς πολιτικῆς. Τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη ἠγνοήθησαν ἀπὸ τοὺς βορείους γείτονας τῆς Ἑλλάδος. Ὑπάρχει δὲ μέγιστος κίνδυνος ὅτι αἱ χῶραι αὗται καὶ ὁ Σοβιετικὸς Μέντωρ των ἐνδέχεται εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν νὰ διαπράξουν ἓν χονδροειδὲς ὀλίσθημα. Θὰ ἐπεθύμουν μὲ πᾶσαν ἐπισημότητα νὰ συστήσω μεγάλην προσοχὴν εἰς προκειμένῳ δεδομένου ὅτι τοιούτου εἴδους προκλήσεις φέρουν πολλάκις εἰς σοβαρὰς ἐξελίξεις τὰς ὁποίας ἡμεῖς, ἐλπίζω δὲ καὶ ἐκεῖνοι, ἐνδιαφερόμεθα νὰ ἀποφύγωμεν. Θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς ΓενικῆςΣ υνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ παρὰ διὰ τῆς ὑποκινήσεως τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἢ δι' οἱασδήποτε ἀναγνωρίσεως τῆς συνωμοτικῆς ὀργανώσεωςτοῦΜάρκου. Ἐφ' ὅσον ἀποδεχόμεθα τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ ἄλλων ὑποθέσεων θὰπρέπει ἀναμφισβητήτως νὰ ἀποδεχθῶμεν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἑλλάδος. Δὲν φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ εἴπω περισσότερα ἐκτὸς τούτου: Εἶναι ἐπικίνδυνον εἰς τὰς Διεθνεῖς ὑποθέσεις νὰ παίζῃ κανεὶς μὲ τὴν φωτιάν».

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ λόγος τοῦ κ. Μπέβιν διεκόπη ἐπὶ πολὺν ὥραν, ἀπὸ παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίας.

****

«Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΝΕΥΡΩΝ»

Ἀναφερόμενος ἀκολούθως εἰς τὸν «πόλεμον τῶν νεύρων» καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἀσθενεστέρων Κρατῶν ἀσκουμένην πίεσιν, ὁ κ. Μπέβιν εἶπεν «ἡ προσπάθεια ὅπως ἐπιτευχθῇ ἐπίλυσις τῶν Διεθνῶν προβλημάτων διὰ τοιούτων μεθόδων καθιστοῦν οἱανδήποτε συμφωνίαν δυσχερῆ, ἂν ὄχι τελείως ἀδύνατον, ἡ δὲ προπαγάνδα ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει συντελεῖ εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν τοιούτων προβλημάτων».

Ὁ κ. Μπέβιν ἀκολούθως ἠσχολήθη καὶ μὲ ἄλλα ζητήματα ἐν τῇ ἐκτεταμένῃ ἀνασκοπήσει του ἥτις ἐσημείωσε τὴν ἔναρξιν τῆς διημέρου ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Οὕτω ἀνεφέρθη, εἰς τὸ ζήτημα ὅπερ προέκυψεν εἰς τὸ Ἰρὰκ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Ἀγγλοϊρακινῆς συνθήκης εἰς τὰς μελλούσας νὰ διεξαχθοῦν μετὰ τῆς Ὑπεριορδανίας συνομιλίας, εἰς τὸ πρόβλημα τῆς Αἰγύπτου, ὅπερ εἶπεν ὅτι πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἐφιλικῇ ἀτμοσφαίρᾳ καὶ συμφώνως πρὸς τὰς βασικὰς ἀρχὰς τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τοῦ ΟΗΕ.

****

ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ

Ἐν σχέσει μὲ τὴν Γερμανίαν ὁ κ. Μπέβιν εἶπεν ὅτι ἡ Βρεταν. κὴ Κυβέρνησις ἐφρονεῖ πάντοτε καὶ φρονεῖ ὅτι ὁ διαμελισμὸς τῆς Γερμανίας θὰ ἀπετέλει τὸ σύνθημα δι' ἓν ἀλυτρωτικὸν κίνημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐδημιούργει μίαν μὴ ειρηνόφιλον χώραν, καὶ ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἀντὶ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος βάσει τῶν ὅρων τῆς συμφωνίας τοῦ Πότσδαμ ἐπροτίμησε νὰ κατατρίβεται εἰς ἐπικρίσεις καὶ κατηγορίας τῶν Δυτικῶν Συμμάχων.

Τὸ «σχέδιον Μάρσαλ» ἔφερε εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὅλα ἐκεῖνα ὅσα ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὑπέβοσκον. Οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ τὸ ὀρθὸν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἑνότητος. Τὸ ζήτημα ὅμως δὲν εἶναι αὐτὸ ἀλλὰ τὸ ἐὰν ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἑνότης ἐπιτυγχανομένη δύναται νὰ διατηρηθῇ ἄνευ τῆς ἀπὸ μέρους οἱασδήποτε τῶν Μεγάλων Δυνάμεων κυριαρχικῆς ἐπιβολῆς. Ὁ κόσμος πρέπει νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἐὰν ἀκολουθηθῇ πολιτικὴ ἐπιβολῆς τοιαύτης κυριαρχίας ἢ οἱονδήποτε μέσων, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, τότε ὁδηγούμεθα ἀναποφεύκτως εἰς νέον παγκόσμιον πόλεμον. Ἐλπίζω ὅτι ἡ σκέψις αὕτη θὰ ἀπομακρυθῇ ἀπὸ τὸν νοῦν ὅλων ἡμῶν».

****

Η ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Συνεχίζων ἐτόνισε ὅτι ἡ Βρετανικὴ πολιτικὴ ἐπιδιώκει τὴν παροχὴν εὐκαιρίας εἰς ὅλας τὰς μικροτέρας χώρας ὅπως ἀναπτυχθοῦν καὶ ἐξελιχθοῦν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν «Τεσσάρων Μεγάλων» ἄνευ φόβου συγκρούσεως ἀλλ' ὅτι δὲν δύνανται οἱ Βρεταν οὶ νὰ συναινέσουν εἰς τετραμερῆ συνεργασίαν καθ' ὃν χρόνον ἡ μία ἐκ τῶν τεσσάρων αὐτῶν Μεγάλων Δυνάμεων προσπαθεῖ μὲ πᾶν μέσον νὰ ἐπιβάλῃ ἐπὶ τῶν μικροτέρων Κρατῶν τὸ πολιτικὸν καὶ οἰκονομικὸν σύστημά της.

****

Η Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ ΕΤΟΙΜΗ

Ἀπαντῶν εἰς ἐρωτήσεις κομμουνιστῶν βουλευτῶν ὁ κ. Μπέβιν εἶπεν: «Εἰς Παρισίους ὁ κ. Μολότωφ ἠπείλησε τόσον ἡμᾶς ὅσον καὶ τὴν Γαλλίαν ὅτι θὰ πρέπει νὰ ὑπολογίσωμεν ἐπὶ ἀνωμαλιῶν ἐὰν ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀνασυγκροτήσεως. Εἰς τοῦτο ἀπήντησα, ὅτι ἡ Μεγάλη Βρετανία ἔχει συνειθίσει εἰς τὰς ἀπειλὰς καὶ ὅτι εἶμαι θα ἕτοιμοι νὰ τὰς ἀντιμετωπίσωμεν».

****

ΓΥΜΝΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Ἀφοῦ ἀνεφέρθη προηγουμένως εἰς τὰς ἐν Γαλλίᾳ ἀπεργίας, ὁ κ. Μπέβιν προσέθηκεν: «Ἔχομεν σαφεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ ἀκριβοῦς χρόνου κατὰ τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ σημειωθοῦν τοιαῦται ἀναταραχαί. Τὰ ὅσα ἐλέχθησαν εἶναι βεβαίως δυσάρεστα ἀλλὰ ὁ κόσμος δὲν θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὀρθὴν ὁδὸν ἐὰν δὲν ἴδῃ τὰ πράγματα ἐν ὅλῃ τῇ γυμνότητί των. Ὁ σχηματισμὸς μιᾶς ἡνωμένης Δυτικῆς Εὐρώπης θὰ πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ προοδευτικῶς διότι ἔχομεν ἐνώπιόν μας ἐλεύθερα ἔθνη. Πρέπει νὰ ἐπιτευχθῇ ὑπὸ ὅρους ἀπολύτου ἰσότητος καὶ νὰ περιέχῃ ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας. Ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ὑφισταμένη ἡ παροῦσα διαίρεσις τῆς Εὐρώπης τοῦτο θὰ εἶναι ἡ ἐπιθυμία τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ διαίρεσις αὕτη οὐδεμίαν συνέπειαν θὰ ἔχῃ μὲ τὰς μέχρι τοῦδε διακηρύξεις τῶν Ρώσσων ἐπισήμων καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ Στάλιν».

Η ΕΠΑΝΑΣΥΣΤΑΘΕΙΣΑ ΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΛΛΑΧΑ ΘΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

ΒΙΣΜΠΑΝΤΕΝ 22 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.)— Ὁ στρατηγὸς Κούρις Ε. Λεμαίη, ἀρχηγὸς τῶν ἐν Εὐρώπῃ Ἀμερικανικῶν ἀεροτορικῶν δυνάμεων ἐδήλωσε σήμερον ὅτι τὸ εἰς Τρίπολιν Ἀμερικανικὸν ἀεροδρόμιον ἐτέθη πάλιν εἰς λειτουργίαν ὡς ὑπηρεσιακὸς σταθμὸς διὰ τὰ μεταφορικὰ ἀεροπλάνα καὶ ὅτι δὲν ἔχει λάβει γνῶσιν σχεδίων, ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀνασυστασιν ἢ ἐγκαθίδρυσιν ἄλλων Ἀμερικανικῶν ἀεροδρομίων εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Μεσογείου.

Ὁ στρατηγὸς Λεμαίη ἐπέστρεψε χθὲς ἀπὸ 10ήμερον ἀεροπορικὴν περιοδείαν εἰς τὴν Μεσόγειον, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐπεθεώρησε τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Μελλάχα.

Ὁ στρατηγὸς Λεμαίη ἐτόνισεν ὅτι τὸ ἀεροδρόμιον τοῦτο θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ νὰ διευκολύνεται ὁ ἀεροπορικὸς ἀνεφοδιασμὸς τῶν Ἀμερικανικῶν ἀποστολῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ, ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ μικροῦ ἀποσπάσματος τῆς ἀεροπορίας, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐγκατεστημένον εἰς τὸ Νταχρὰν τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας.

Ὁ Ἀμερικανὸς στρατηγὸς συνεχίζων, εἶπεν ὅτι μέχρις ὥρας δὲν ἔχει καθορισθῇ ἡ εἰς ἄνδρας ἰσχὺς τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἀποσπάσματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν Μελλάχα, ἐτόνισεν ὅμως, ὅτι δὲν θὰ περιλαμβάνῃ μαχητικὰς μονάδας.

Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Μόσχας εἶχε χαρακτηρίσει τὴν πρόσφατον ἀναγγελίαν τῆς ἐπανασυστάσεως τῶν ἐν Τριπολιτείᾳ ἀεροδρομίων ὡς «τὴν τελευταίαν ἐκδήλωσιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ προγράμματος ἐπεμβάσεως εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν χωρῶν τῆς Μεσογείου καὶ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Εἰς τοῦτο τὸ πιθανῶς ἀναφερόμενος ὁ στρατηγὸς Λεμαίη, ἐτόνισεν ὅτι ὅλαι αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἐγκατασταθεῖσαι ἐπὶ τῶν Μεσογειακῶν νησιῶν Ἀμερικανικαὶ ἀεροπορικαὶ βάσεις, ἐπεκυρώθησαν εἰς τὰς ἐκασταχοῦ Κυβερνήσεις, καὶ ὅτι ἡ ἀεροπορικὴ κίνησις πρὸς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν ηὐξήθη σημαντικῶς, ἰδίως δὲ μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν ἐπὶ τῆς Ἀποστολῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ. «Ἐκτὸς τῆς κατεχομένης Γερμανίας —κατέλιξεν— οὐδεμίαν ἄλλην ἀεροπορικὴν βάσιν ἔχομεν ἐκτὸς ἑαυτῶν».

"ΟΙ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ ΔΙ' ΟΛΑ,,

ΤΑ ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΑ ΕΧΟΥΝ ΣΤΑΛΗ

ΘΑ ΙΣΧΥΣΟΥΝ ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ ΑΝ ΕΚΔΗΛΩΘΗ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗ ΚΡΟΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΘΟΡΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΩΣ - ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Μάρσαλ σχολιάζεται ἐνταῦθα, ὡς ἡ σημαντικωτέρα δημοσία ἐκδήλωσις τῆς Ἀμερικανικῆς πολιτικῆς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἧς ἀνηγγέλθη ὁ σχηματισμὸς τῆς ψευδοκυβερνήσεως. Κατ' ἀρχὴν, χαρακτηρίζεται γενικῶς, ὅτι ἀποτελεῖ ἐμφαντικὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐγγυήσεως τῶν Ἡν. Πολιτειῶν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα. Μολονότι δὲ αἱ διαβεβαιώσεις παρέχονται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἀθηνῶν εἶναι πρόδηλον, ὅτι κυρίως ἐγένοντο διὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς εἰδοποίησις πρὸς τοὺς διευθύνοντας τὰς κινήσεις τοῦ Σλαυϊκοῦ Συνασπισμοῦ. Πιστεύεται, ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς ἐπεβράδυνε σκοπίμως τὸ μήνυμά του, ἀφήνων νὰ ὡριμάσουν μέχρις ἑνὸς βαθμοῦ ὡρισμένα γεγονότα καὶ ὡρισμέναι σκέψεις